

SAMENWERKEN IN DE ZORG VOOR SPORTERS

‘We spreken dezelfde taal – dat is onze kracht’

Floor Groot

Ter gelegenheid van het 60-jarig jubileum van de Vereniging voor Sportgeneeskunde geven sportarts Petra Groenenboom en radioloog Bas Maresch een kijkje in hun gezamenlijke aanpak van zorg voor sporters, van Sports Valley tot de Olympische Spelen, én hoe deze samenwerking ten goede komt aan de reguliere patiëntenzorg.

Hoe zijn jullie in de sportzorg terechtgekomen?

Bas Maresch: ‘Tijdens mijn opleiding tot radioloog in het Radboudumc raakte ik gefascineerd door echografie van het bewegingsapparaat. Dat werd toen nauwelijks toegepast binnen de radiologie, maar samen met een collega zag ik direct de potentie ervan. Samen met enkele orthopeden ben ik patiënten gaan onderzoeken, en heb ik met enthousiaste radiologen een landelijke studiegroep opgericht om musculoskeletale echografie te onderzoeken en uit te dragen. Dat pionieren bracht me

geheel; er staat een sterk team. De radiologen zijn opbouwend kritisch bij indicatiestelling en vraagstelling van aanvullend onderzoek. Ze zijn niet snel tevreden, in de goede zin van het woord. Bij twijfel bel ik of loop ik binnen. Soms kijken we samen naar de beelden, of zelfs tijdens lichamelijk onderzoek bij een sporter. Je hoeft niet te wachten op een multidisciplinair overleg, want we overleggen continu. Die laagdrempeligheid bespaart tijd en verhoogt de kwaliteit.’

Maresch: ‘Daarnaast is er veel onderling vertrouwen. We durven kritisch te zijn naar

sportzorg organiseert voor topsporters én voor recreatieve sporters. Het is een omgeving waarin je elkaar gemakkelijk vindt, en waarin sportgerelateerde diagnostiek echt op topniveau gebeurt.’

Groenenboom: ‘We bespreken regelmatig casuïstiek met het hele team. Als we een bijzondere bevinding hebben, presenteren we die bijvoorbeeld in het sportartsenoverleg. En vice versa: radiologen zijn ook geïnteresseerd in de uitkomst. Heeft een diagnose geleid tot een effectieve behandeling? Dat terugkoppelen maakt het leerproces wederkerig.’

‘Sport en beweegzorg is reguliere zorg.
En goede samenwerking is geen
extraatje’

in aanraking met sportgeneeskunde en uiteindelijk de topsport.’

Petra Groenenboom: ‘Ik begon in 2012 als sportarts bij Ziekenhuis Gelderse Vallei. Een mooie kans voor mij om me als jonge sportarts te ontwikkelen in de topsport. Dit is een toplocatie als je sportgeneeskunde in de praktijk wilt brengen. Vanaf het begin merkte ik hoe waardevol het is om samen te werken met radiologen die de sportcontext begrijpen, snel kunnen schakelen en inhoudelijk sterk zijn. En dat ze net dat stapje extra willen zetten.’

Wat maakt jullie samenwerking zo effectief?

Groenenboom: ‘Korte lijnen zijn cruciaal, niet alleen tussen mij en Bas, maar tussen de sportartsen en de MSK-radiologen als

elkaar, zonder dat het persoonlijk wordt. Dat is essentieel als je samen tot de kern van een probleem wilt komen. We willen allebei het beste voor de patiënt.’

Hoe ziet die samenwerking er in de praktijk uit?

Maresch: ‘In 2007 hebben we het Radiologisch Centrum voor Topsport opgezet, om de radiologische zorg voor topsporters te formaliseren. Het is cruciaal dat er hiervoor vanuit het ziekenhuis draagvlak is, zowel organisatorisch als medisch. De zorg voor sporters, maar zeker ook de beweegzorg in brede zin, wordt in toenemende mate door veel verschillende medisch specialisten gedragen en ontwikkeld. Dat is de reden geweest achter het oprichten van *Sports Valley*, dat multidisciplinaire

Wat leren jullie concreet van elkaar?

Maresch: ‘Petra helpt me klinisch te blijven denken. We zien op MRI's of echo's soms meerdere afwijkingen, maar welke is relevant voor deze sporter met deze klachten? Zij dwingt me om dat scherp te houden. Elke topsporter bekijken wij met 4 radiologen-ogen, zo houden we de kwaliteit hoog en kunnen we met elkaar sparren.’

Groenenboom: ‘Bas leert mij juist om scherp te blijven in mijn onderzoeksaanvragen. In de topsport zit soms veel druk en stress. Soms vraag je een MRI aan ter geruststelling. Maar we moeten blijven nadenken: draagt het echt bij aan de zorg? En dat doet Bas, op een kritische maar constructieve manier.’

Hoe verloopt de samenwerking tijdens grote internationale toernooien?

Groenenboom: ‘Tijdens evenementen, zoals de Olympische Spelen, werken we met beveiligde, versleutelde verbindingen. Beelden die ter plaatse zijn gemaakt, kunnen we naar ons ziekenhuis sturen, waar de radiologen meekijken en adviseren. Dat is enorm waardevol, want de kwaliteit van beeldvorming en radiologische verslag-

legging in het buitenland is wisselend.'

Maresch: 'We hebben een second opinion-systeem opgezet, waardoor onderzoeken tijdens de Olympische Spelen via een speciale laptop en beveiligde netwerken zijn te beoordelen. Daardoor kunnen we snel schakelen met de sportarts, vergelijken met eventuele eerdere blessures, en de omvang en impact van de blessure beter beoordelen zodat op het moment suprême voor de sporter de best mogelijke beoordeling en behandeling voor hen en het team mogelijk is. Tijdens de Spelen heeft een volleybalster een enkelblessure opgelopen. Wij konden aangeven dat het enkelbandletsel oud was en de afwijkingen op de MRI minder erg waren dan gedacht. De speelster kon in het verloop van het toernooi weer spelen. Deze setting helpt dus bij snelle, goed onderbouwde beslissingen voor het hele TeamNL. Voor zover ik weet zijn we het enige land dat dit zo doet.'

Is jullie zorg enkel bedoeld voor topsporters?

Maresch: 'Zeker niet. Wat wij ontwikkelen voor de topsport, passen we ook toe bij breedtesporters en in de reguliere zorg. Denk aan oncologiepatiënten, IC-patiënten of mensen met bewegingsarmoede. Beweegzorg is gewoon reguliere geneeskunde. Onze expertise levert gezondheidswinst op voor een grote groep patiënten.'

Groenenboom: 'Hoe sneller je klachten aan het bewegingsapparaat goed in kaart brengt, hoe sneller iemand weer actief kan zijn. Dat geldt niet exclusief voor een topatleet, maar net zo goed voor een recreatieve sporter of voor iemand die graag meer wil bewegen.'

Hoe belangrijk is steun van het ziekenhuis hierin?

Maresch: 'Het ziekenhuis moet sport- en beweegzorg als speerpunt erkennen en bereid zijn om te investeren in capaciteit, faciliteiten en mensen. Dat gebeurt bij ons. Sport en bewegen is geen luxe of hobby, maar een essentieel onderdeel van goede zorg.'

Groenenboom: 'Het ziekenhuis heeft voeding, beweging en slaap als speerpunten benoemd. Dat geeft ruimte voor initiatieven als Sports Valley en maakt structurele samenwerking mogelijk.'

Wat zijn volgens jullie de succes ingrediënten van jullie samenwerking?

Maresch: 'Drie dingen: gedeelde drive om samen je werk heel goed te doen, inhoudelijke deskundigheid met plezier en vernieuwen. We willen allebei het beste voor de sporter en zijn bereid daarin te

Topsportartsen (in oranje) en radiologen van het Radiologisch Centrum Topsport (in wit): Achterste rij v.l.n.r.: Mannes Naeff, Jacco Spermon en Moniek Heumen. Voorste rij: Bas Maresch en Petra Groenenboom.

investeren, ook buiten kantoortijden. We hebben sterke mensen in het team en we leren continu van elkaar. Maar het is ook gewoon heel erg leuk. We lachen veel. Dat maakt het werk lichter en effectiever.'

Groenenboom: 'We spreken dezelfde taal. We begrijpen allebei de druk van de topsport, maar ook de nuances in de zorg. Die combinatie van inhoud, tempo en empathie zorgt ervoor dat we echt samenwerken. Niet naast elkaar, maar met elkaar. Als team.'

Wat kunnen andere vakgroepen hiervan leren?

Groenenboom: 'Dat multidisciplinair samenwerken werkt. Solistisch werken is niet meer van deze tijd. Door kennis te delen, maak je betere keuzes voor de patiënt – en werk je met meer plezier. Kijk naar de samenwerking met bijvoorbeeld longartsen, orthopeden, cardiologen, neurologen en gynaecologen. Het verfrist je manier van denken.'

Maresch: 'Open communicatie en opbouwende feedback kunnen enorm helpen. En: begrijp elkaars situatie. Petra staat soms onder druk van een sportbond, met coaches en fysiotherapeuten die meekijken. Dat moet ik snappen. Als je begrip

hebt voor elkaars context én elkaars vak, dan kom je samen veel verder.'

Wat is jullie belangrijkste boodschap?

Maresch: 'Sport- en beweegzorg is reguliere zorg. En goede samenwerking is geen extraatje, maar een randvoorwaarde voor kwaliteit. Het gaat uiteindelijk om het beste voor de patiënt – of die nu topsporter is of niet.'

Groenenboom: 'Investeren in samenwerking loont. Je leert van elkaar, werkt efficiënter en helpt de patiënt sneller en beter.'

Jullie zijn 24/7 voor elkaar bereikbaar. Hebben jullie eigenlijk zelf nog wel tijd om te sporten?

Petra Groeneboom (lacht): 'Jazeker! Ik doe weer aan hardlopen en crossfit. Die drang om te bewegen – en een beetje te winnen – zit er nog steeds in. Tandje erbij als het kan.'

Bas Maresch: 'Ik tennis in competitieverband en padel nu ook. Ik sport soms gewoon door met blessures. Ik weet wat ik zou moeten doen, maar ja: ik ben een klasieke slechte patiënt.'

Floor Groot
sportarts